2BLACKDOT..

“Esasen konu hep 2 nokta arasındadır”

Haftalık

Politik ve Jeopolitik

Gelişmeler

4 Mayıs 2026 – Sayı 107

TEMA GRUP

Bu hizmet size **2blackdot** ve **Tema Grup** tarafından ücretsiz verilmektedir. **Bu yazılanlar yatırım tavsiyesi değildir.**

Hazırlayan: Hakan Çalışkantürk **2twoblackdots@gmail.com** **https://www.2blackdots.com**

*** **Yasal Uyarı:*** Burada yer alan yatırım bilgi, yorum ve tavsiyeleri yatırım danışmanlığı kapsamında değildir. Yatırım danışmanlığı hizmeti; aracı kurumlar, portföy yönetim şirketleri, yatırım ve kalkınma bankaları ile müşteri arasında imzalanacak yatırım danışmanlığı sözleşmesi çerçevesinde ve yetkili kuruluşlar tarafından kişilerin risk ve getiri tercihleri dikkate alınarak kişiye özel olarak sunulmaktadır. Burada yer alan yorum ve tavsiyeler ise genel niteliktedir. Bu yorum ve tavsiyeler mali durumunuz ile risk ve getiri tercihinize uygun olmayabilir. Bu nedenle sadece burada yer alan bilgilere dayanılarak yatırım kararı verilmesi beklentilerinize uygun sonuçlar doğurmayabilir. Gerek bu yayındaki gerekse bu yayında kullanılan kaynaklardaki hata ve eksikliklerden ve bu yayındaki bilgilerin kullanılması sonucundaki yatırımcıların ve/veya ilgili kişilerin uğrayabilecekleri doğrudan ve/veya dolaylı zararlardan, kar yoksunluğundan, manevi zararlardan ve her ne şekil ve surette olursa olsun üçüncü kişilerin uğrayabileceği her türlü zarardan dolayı **2blackdot** ve **Hakan Çalışkantürk** sorumlu tutulamaz.

2blackdot haftalık bülteni yönetici özeti:

Yumuşak Söz, Sert Çerçeve: Kral Charles'ın Washington Ziyareti ve Jeopolitik Mesajlar

Kral Charles'ın 2026 ABD ziyareti, diplomatik nezaket altında Trump yönetimine yönelik stratejik ve sistemik uyarılan kapsayan çok katmanlı bir "yüksek diplomasi" hamlesidir.

Ziyaretin Stratejik Arkaplanı ve Gerilim Noktaları

Kritik Zamanlama:
İran savaşına mesafeli duruş, Trump'ın Starmer'ı eleştirmesi, dijital hizmet vergisi ve "büyük tarife" tehditleri.

Yumuşak Güç Diplomasisi:
Starmer hükümeti adına riskli mesajları ileten, partizan olmayan anayasal figür.

Ziyaret Durakları:
İngiltere'nin zihmsei haritasını sahaya yansdtı.

Kongre Konuşması ve "Anayasal" Hatırlatmalar

"İki Kral" vs. "Denge-Denetim"
Beyaz Saray'ın nitelemesi karşısında Magna Carta vorgusuyla yürtüime gücünün "checks and balances" mekanizmasına tabi olduğunu habriatu.

Kurumsal İrade:
Kongre'yi "bir kişinin iradesiyle değil, çoğun müzakeresiyle" çalışan bir kurum olarak tanımlayarak, kişiselleştirilmiş fiderlik tarzına örtük eleştiri.

Siyasi Siddete Karşı Mesaj:
Kutuplaşma ve saldin sonrası "şiddet asls başarıya ulaşmayacak" diyerek demokrasi vurgusu.

Güvenlik, Savunma ve Ekonomi Hattı

Devasa Ekonomik Bağ:
Yıllık 430 milyer dolar ticaret hacmi ve 1,7 trilyon dolar karşılıklı yatırım.

Savunma Entegrasyonu:
F-3S ortalı üretimi ve AUKUS denizaltı programı ile fiili savunma-sanayi ortaklığı.

NATO ve Ukrayna Kararklığı:
11 Eyibi sonrası NATO 5. maddesinin işletilmesi habrlablarak, aynı kararklığın Ukrayna için şart olduğu vurgulandı.

Savunma Harcaması Taohhüdü:
Londra, 2027'den iticaren savunma harcamalaren GSYH'nin '%,6'sına çıkarına ve 400 mllyon sterliniik uzun menzilli silah yatırımı kararı.

Trump Yönetimine Yönelik 5 Temel Sistemik Uyarı

Kurumsal Düzen:
Kurumsal donge ve kukuk olmadan güs meşru değildir; kuramlar kişilerin önünde yor almakdır.

İttifak Disiplini:
Stıfaklar (NATO, AUSUS) bir pazerlik kenusu veya "möşterı ilişıtısi" değil, kürezel güvenlik mimanainın omrigesnte.

Ekonomik Kurallar:
Ekonomik göz keyfi tarifelerle değil, hukokun üstünliiğü ve öngörületülır kurallarla sınırlandınlmalıdır.

Stratejik Güvenilirlik:
Rişizellaşmiş 5derlik ve dalgak dış paliltha, müttefikler nezdinde güvenilirliği zedeler.

Stratejik Özerklik:
ABD'nin tek taraflı giiç kullanımı devam ederse, müttefikler kendi streloiik özerkilelerine odaklanacak ve äistam çok merkezii bir yapıya evrilecektir.

Nihai Bilanço: Başarı mı, Uyarı mı?

Taktik Kazanım:
Trump'ın lakoç viskisine yönelik tarifeleri kaktırması, "yumuşak gücün" somut çıknsı.

Stratejik Ayrışma:
Taktik başarıya rağınen ene yapısal sorunlar masada.

Son Söz: Bu ziyaret bir "uzlaşma" değil, diplomatik incelikle gizlenmiş "yumuşak dilii, sert bir hatırlatma" girişimidir.

NotebookLM

Jeopolitik ve Küresel Gelişmeler:

KRAL CHARLES WASHINGTON ZİYARETİNDE ASLINDA NE DEDİ?
"Yumuşak Söz, Sert Çerçeve: Charles'ın Trump'a Jeopolitik Mesajı"

Bulguların özeti

Kral Charles'ın 27–30 Nisan 2026 tarihli ABD ziyareti, basit bir protokol turu değildi. Ziyaret, Birleşik Krallık hükümetinin tavsiyesiyle ve ABD başkanının davetiyle planlandı; resmi amaç, Amerikan bağımsızlığının 250. yılını anmak ve ikili ilişkiyi kutlamaktı. Fakat pratikte ziyaret, İran savaşı, tarifeler, NATO yük paylaşımı, Ukrayna desteği ve Washington'daki yürütme-yargı gerilimi yüzünden sertleşen bir dönemde Londra'nın Donald Trump yönetimine aynı anda hem yakınlık hem sınır mesajı vermesinin aracı oldu. Charles, 28 Nisan'da ABD Kongresi'nde yaptığı konuşmada ittifakı övdü; ama bunu yaparken "büyük belirsizlikler", yürütme gücünün denge-fren mekanizmalarına tabi olması, içine kapanmacılık çağrılarına direnmek, NATO ve Ukrayna desteği gibi başlıklarda çok net bir siyasal çerçeve kurdu. Bu yüzden konuşma, nezaket diliyle söylenmiş bir İngiliz devlet mesajı olarak okunmalıdır.

Konuşmada "belirsizlik", "checks and balances", NATO, Ukrayna, ekonomik-teknolojik iş birliği ve mağdurlara dolaylı atıflar var.

Ziyaretin stratejik bağlamı

Ziyaretin koreografisi kendi başına bir mesajdı. Program; Beyaz Saray'daki karşılama ve askeri töreni, Kongre konuşmasını, teknoloji liderleriyle toplantıyı ve devlet yemeğini; sonra New York'ta 11 Eylül anmasını, Harlem Grown ziyaretini ve kültürel etkinlikleri; son gün de Arlington Ulusal Mezarlığı, Virginia'daki topluluk kutlamasını ve Shenandoah Ulusal Parkı'nı kapsayacak şekilde tasarlandı.

Resmi program, güvenlik-hafıza, ekonomi-teknoloji, toplum-kültür ve doğa-iklim başlıklarını aynı ziyaret içinde birbirine bağladı. Bu, Charles'ın konuşmada kurduğu zihinsel haritayı sahada da tekrar etti: ortak fedakârlık, ortak refah, ortak kurumlar ve ortak gelecek.

Ziyaretin zamanlaması özellikle kritikti. Reuters ve AP'ye göre ilişkiler, Londra'nın ABD-İsrail'in İran savaşına katılmaması, Trump'ın Keir Starmer'ı sert biçimde eleştirmesi ve 23 Nisan 2026'da İngiltere'nin dijital hizmet vergisi nedeniyle "büyük tarife" tehdidinde bulunması yüzünden gerilmişti. Dolayısıyla Charles'ın ziyareti, Starmer hükümeti ile Trump arasında doğrudan söylenmesi riskli bazı şeylerin, daha sevilen ve daha az partizan görünen anayasal bir figür üzerinden iletilmesi işlevini gördü. Ziyaret sonrasında Charles'ın hemen Bermuda'ya geçmesi ve bunun kral olarak bir Britanya Denizaşırı Toprağına ilk ziyareti olması da Londra'nın yalnızca Washington hattına değil, daha geniş Britanya jeopolitik ağına da vurgu yaptığını gösterdi.

Konuşmanın satır araları

Konuşmanın girişindeki "times of great uncertainty" vurgusu bilinçliydi. Charles, Avrupa'dan Ortadoğu'ya uzanan çatışma ortamını anımsattı; aynı zamanda Kongre binasının yakınındaki ve Trump'ı hedef aldığı belirtilen son silahlı saldırı girişiminin ardından "şiddet asla başarıya ulaşmayacak" diyerek Amerikan iç siyasal krizine de temas etti. Yani giriş, sadece dış politika analizi değildi; Washington'daki kutuplaşma ve siyasi şiddet iklimine de dokunan bir dayanışma cümlesiydi. Böylece Charles konuşmayı, "aramızda anlaşmazlıklar olabilir ama demokrasi ve kamu güvenliği konusunda birlikteyiz" çerçevesine oturttu.

En kritik bölüm, Magna Carta–1689 İngiliz Haklar Bildirgesi–1791 Amerikan Haklar Bildirgesi hattı üzerinden kurulan anayasal soy kütüğüydü. Charles burada yürütme gücünün "checks and balances"e tabi olduğunu söyledi; hemen ardından da Kongre'nin ruhunu "bir kişinin iradesiyle değil, çoğun müzakeresiyle" çalışan bir kurum olarak tarif etti. Metin düzeyinde bu tarihsel-anayasal bir saygı duruşuydu; fakat bağlam düzeyinde, çok daha güncel bir anlam taşıyordu. Çünkü aynı gün Beyaz Saray sosyal medyada Trump ile Charles'ın fotoğrafını "TWO KINGS" başlığıyla paylaştı; ayrıca AP'nin 2 Mayıs tarihli geniş incelemesi, Trump yönetiminin alt mahkeme kararlarını ihlal ettiği veya buna çok yaklaştığı olağanüstü sayıda dava bulunduğunu, bunun da kuvvetler ayrılığı tartışmasını bizzat Washington gündeminin merkezine taşıdığını gösterdi. Bu yüzden Charles'ın cümlesi yalnız tarih dersi değil, anayasal sınırlar hatırlatmasıydı.

Charles'ın NATO ve Ukrayna vurgusu da aynı biçimde çift katmanlıydı. 11 Eylül'den sonra NATO'nun 5. maddeyi ilk ve tek kez işletmesini hatırlattı; hemen ardından "aynı kararlılığın" bugün Ukrayna'nın savunması için de gerektiğini söyledi ve Atlantik ortaklığının içine kapanma çağrılarına kapılmaması gerektiğini ekledi. Bu mesaj, Reuters ve AP'nin özellikle not ettiği gibi, Trump'ın NATO'ya dönük kuşkuculuğu, Avrupa müttefiklerini İran hattında yeterince destek vermemekle suçlaması ve Ukrayna yardımına dalgalı yaklaşımı karşısında dolaylı ama belirgin bir karşı tezdi. Mesaj aynı zamanda, NATO'nun 2025 Lahey Zirvesi'nde müttefiklerin 2035'e kadar savunma ve güvenlikle ilgili harcamaları GSYH'nin toplam yüzde 5'ine taşıma hedefini benimsemesinin ve Londra'nın 2027'den itibaren savunma harcamasını yüzde 2,6'ya çıkaracağını açıklamasının üzerine geldi. Charles, yani, duygusal bir Atlantik nostaljisi değil; somut bir güvenlik mimarisi savunuyordu.

Konuşmanın ekonomik ve iklim boyutu da aynı derecede hesaplıydı. Charles, hukukun üstünlüğünü ortak refahın zemini olarak anlattı; hükümetlerin yeni ekonomik ve teknoloji anlaşmaları sonuçlandırdığını, nükleer füzyon, kuantum, yapay zekâ ve ilaç keşfi alanlarında ortaklık kurduğunu; yıllık ticaretin 430 milyar dolar, karşılıklı yatırımın 1,7 trilyon dolar düzeyinde olduğunu vurguladı. Arkasından "Nature's own economy" ifadesiyle doğal sistemlerin hem refah hem ulusal güvenlik için temel olduğunu söyledi. **Bu çerçeve, iklimi ahlaki bir niş konu olmaktan çıkarıp güvenlik ve büyüme tartışmasının içine sokuyordu. Reuters, bu bölümün Cumhuriyetçi tarafta daha sönük alkış aldığını özellikle not etti; bu da Charles'ın en kişisel görünen davası olan çevreyi bile jeostratejik bir dile çevirdiğini gösterdi.**

Trump yönetimine verilen esas sinyal

Bu konuşmanın en önemli yönü, "kişisel Charles görüşleri"nden ibaret olmamasıdır. Reuters'in aktardığı üzere konuşma, Britanya monarşisinin anayasal teamülü gereği hükümet tavsiyesiyle hazırlanmıştı; aynı zamanda Charles, İran konusunda olduğu gibi, hükümet adına serbest konuşan bir siyasi sözcü de değildi. Bu ikili durum kritik: sözler hem devletçe kalibre edildi hem de bir parlamenter monarkın yumuşak diliyle sunuldu. **Sonuçta ortaya çıkan metin, Londra'nın Trump'a karşı doğrudan polemiğe girmeden, kurallar temelli uluslararası düzeni, müttefiklik yükümlülüklerini ve anayasal sınırları savunan bir "yüksek diplomasi" metni oldu.**

Trump'ın ziyaret boyunca Charles'ı kendi gündemine eklemeye çalıştığı da görüldü. Devlet yemeğinde Trump, Charles'ın İran'ın nükleer silah sahibi olmaması konusunda kendisiyle bütünüyle aynı fikirde olduğunu söyledi; ayrıca AP'ye göre, Ukrayna meselesinde de kralın "bizim önerilerimizi izleyeceğini" ima etti. Charles ise konuşmasında ya da yemekte İran savaşını sahiplenen bir çizgiye geçmedi; Reuters'in vurguladığı gibi, yemekte İran'dan özellikle uzak durdu. Buckingham Palace da sonrasında kralın tavrını, hükümetin uzun süredir bilinen nükleer silahların yayılmasını önleme çizgisine bağlayarak çerçeveledi. **Başka bir deyişle, Charles Trump'ı kırmadan ama onun çizgisine katılmadan durdu.**

Bu yüzden en doğru okuma şudur: **Charles, Trump'a "ilişkiyi istiyoruz ama ilişkinin dili kişisel sadakat değil kurumlar, ittifaklar ve hukuk olmalı" dedi.** White House'un "TWO KINGS" paylaşımı ile Charles'ın Kongre'de "bir kişinin iradesi değil, çoğun müzakeresi" vurgusunu aynı gün içinde yan yana koyduğunuzda, bu mesajın keskinliği daha da görünür oluyor. Bu, Trump'a açıktan ayar vermek değildi; ama onun siyasal estetiği ile Britanya'nın kurumsal estetiği arasındaki farkı tüm dünyanın önünde gösteriyordu.

Güvenlik, savunma ve ekonomi hattı

Askerî açıdan bakıldığında Charles'ın anlattığı "özel ilişki", romantik bir mirastan çok savunma-sanayi entegrasyonuna dayanıyor. Konuşmada binlerce ABD askerinin Britanya'da konuşlu olduğunu, Britanyalı personelin de Amerika'nın 30 eyaletinde görev yaptığını, F-35'lerin birlikte üretildiğini ve AUKUS kapsamında tarihin en iddialı denizaltı programının yürütüldüğünü söyledi. Bu tabloyu destekleyen resmî açıklamalar da var: Londra savunma harcamasını 2027'den itibaren GSYH'nin yüzde 2,6'sına çıkarmayı taahhüt etti; 2026'da 400 milyon sterlinin üzerinde uzun menzilli silah yatırımı açıkladı; AUKUS'un Britanya'da binlerce yeni iş ve daha büyük bir denizaltı üretim temposu yaratacağı duyuruldu. **Yani Charles'ın NATO ve Atlantik savunması vurgusu, sadece Washington'la nostalji değil fiilî ortak kapasite savunusuydu.**

Ekonomik çizgide de aynı mantık vardı. Kongre konuşması ile eşzamanlı olarak Charles, Britanya'yı küresel teknoloji yatırımları için öne çıkarmak üzere büyük teknoloji şirketlerinin yöneticileriyle görüştü. Royal.uk ve Gov.uk belgelerine göre Londra, Birleşik Krallık'ı Avrupa'nın 1,2 trilyon dolarlık en büyük teknoloji ekosistemi olarak tanıttı; Eylül 2025'te imzalanan Tech Prosperity Deal ise yapay zekâ, füzyon, kuantum, sivil nükleer ve ileri iletişim altyapısında iki ülkeyi daha kurumsal biçimde bağladı. Ziyaretin hemen ardından Trump'ın 1 Mayıs'ta İskoç viskisine uygulanan tarifeleri kaldırdığını açıklaması, bu yumuşak gücün somut ekonomik çıktıya dönüşebildiğini de gösterdi. Bununla birlikte, aynı hafta dijital hizmet vergisi yüzünden İngiltere'ye yeni tarife tehdidinin sürüyor olması, yapısal ekonomik gerilimin tamamen çözülmediğini gösteriyor. **Yani ziyaret taktik düzeyde başarılı oldu; stratejik ticari anlaşmazlıklar ise yerinde duruyor.**

Epstein sessizliği, mizah ve nihai bilanço

Charles, Jeffrey Epstein adını anmadı ve mağdurlara doğrudan hitap etmedi. Reuters ve AP'nin haberlerine göre Kongre konuşmasında buna en yakın ifade, iki toplumda var olan bazı toplumsal kötülüklerin mağdurlarını destekleme gereğine dair dolaylı cümleydi. Reuters ayrıca, saray kaynaklarının gerekçesini "olası cezai süreçleri etkilememe" kaygısıyla açıkladığını, bazı mağdurların talep ettiği yüz yüze görüşmenin de yapılmadığını aktardı. Burada sessizlik tesadüf değil, bilinçli bir sınırlamaydı. Bunun arkasında hem monarşinin anayasal tarafsızlığı hem de Charles'ın kardeşi Andrew Mountbatten-Windsor etrafındaki hassasiyet vardı; AP ve Reuters, Andrew'un Epstein bağlantıları nedeniyle kamu hayatından dışlandığını ve suç işlediğini reddettiğini aktarıyor. **Sonuç olarak Charles, meseleyi ziyaretin merkezine koymadı; fakat tamamen yok da saymadı. Bu tercih, diplomatik açıdan ziyareti rayından çıkarmadı ama etik açıdan "fazla zayıf" bulundu.**

Mizah ise bu seyahatin basit süsü değil, asıl taşıyıcı aracıdır. Kongre'de "rehine milletvekili" geleneği, "arka kapıdan yeniden fetih yapmaya gelmedim" şakası ve Oscar Wilde dil göndermesiyle gerilimi düşürdü. Devlet yemeğinde ise Beyaz Saray'ın 1814'te İngilizler tarafından yakılmasına, Trump'ın Doğu Kanadı düzenlemelerine, "siz olmasaydınız Almanca konuşurdunuz" ifadesine karşı "biz olmasaydık Fransızca konuşurdunuz" cevabına, HMS Trump'ın çanını hediye etmesine, Ay'ın şimdiden Commonwealth'in parçası olduğuna ve Boston Tea Party'den daha iyi bir akşam yemeği yediklerine dair esprilere başvurdu. Bu mizahın arkasında üç işlev vardı: birincisi, Trump gibi kişisel jestlere ve teatral siyasete açık bir liderle ego çarpışmasını önlemek; ikincisi, ihtilaflı başlıkları doğrudan kavga etmeden söyleyebilmek; üçüncüsü, iki ülke tarihindeki savaş ve kırılmaları bugünün iş birliği anlatısına dönüştürmek.

Kısacası mizah, mesajı sulandırmak için değil, mesajın kabul edilebilir dozunu ayarlamak için kullanıldı.
Nihai bilanço şu: Charles Washington'da Anglo-Amerikan ilişkiyi onarmaya çalışırken aslında üç net mesaj verdi.

- **Birincisi, "ittifak sürmeli ve Atlantik bağ zayıflatılmamalı."**
- **İkincisi, "kurumlar kişilerin önüne geçmeli; denge-denetim ve hukuk hatırlanmalı."**
- **Üçüncüsü, "güvenlik ile refah artık ayrı dosyalar değil; NATO, AUKUS, teknoloji, ticaret ve iklim aynı stratejik denklemde."**

Taktik düzeyde ziyaret başarılıydı: Trump Charles'ı övdü, viski tarifelerinde geri adım attı ve ziyaret genel olarak sıcak geçti. Stratejik düzeyde ise İran, tarifeler, mahkeme kararlarına yaklaşım, iklim politikası ve müttefik yük paylaşımı gibi ana ayrışmalar hâlâ duruyor. **Bu yüzden konuşmayı "başarılı bir uzlaşma" değil, "yumuşak dille verilmiş sert hatırlatma" olarak okumak daha isabetli olur.**

Açık sorular ve sınırlılıklar

Kamuya açık kaynaklar, konuşma metninin tam olarak hangi cümlelerinin hükümet, Dışişleri ve saray danışmanları arasında nasıl müzakere edildiğini göstermiyor; bu nedenle bazı satır arası anlamlar güçlü çıkarım düzeyinde kalıyor. Benzer biçimde, tarife jestinin viskiyle sınırlı taktik bir iyileşme mi yoksa daha geniş bir ticaret yumuşamasının başlangıcı mı olduğu henüz net değil. **Epstein başlığında da sarayın kamusal tutumu biliniyor; ancak mağdurlarla perde arkasında herhangi bir sessiz temas kurulup kurulmadığına dair kamuya açık kanıt yok.**

Trump'a Yönelik Yapısal Uyarılar: Kurumsal Düzen, İttifak Disiplini ve Güç Siyaseti

Özetle Charles'ın Trump'a verdiği mesajlar dört başlıkta toplanabilir:

1. Kurumlar kişilerin önündedir.
2. İttifaklar stratejik bir zorunluluktur.
3. Ekonomik ilişkiler kurallara dayanmalıdır.
4. Liderlik, güç gösterisi değil, denge yönetimidir.

Bu uyarılar doğrudan değil, diplomatik incelikle verilmiştir. Ancak içerik olarak bakıldığında, Londra'nın Washington'a yönelik en net "çerçeve çizme" girişimlerinden biri olduğu söylenebilir. Çünkü;
Donald Trump yönetimine verilen mesajlar, diplomatik nezaketin ötesinde, kurallar temelli uluslararası düzenin aşınmasına karşı açık bir **sistemik uyarı** niteliği taşımaktadır. Kral Charles III'ün söylemi, klasik anlamda bir devlet ziyareti retoriğinden ziyade, liberal uluslararası düzenin temel sütunlarını yeniden çerçeveleyen bir **normatif müdahale** olarak okunmalıdır.

İlk ve en kritik uyarı, yürütme gücünün kurumsal sınırları üzerinedir. Charles'ın "checks and balances" vurgusu, yalnızca anayasal bir hatırlatma değil; comparative constitutionalism literatüründe tartışıldığı biçimiyle, demokratik rejimlerde **otoriter kayma (authoritarian drift)** riskine karşı açık bir pozisyon alışıdır. Bu bağlamda verilen mesaj nettir: yürütmenin yargı ve yasama üzerindeki fiilî baskısı, yalnızca iç hukuk meselesi değil, aynı zamanda müttefik güvenilirliğini doğrudan etkileyen bir değişkendir. Başka bir ifadeyle, Washington'daki kurumsal erozyon, Atlantik ittifakının stratejik bütünlüğünü zayıflatma potansiyeline sahiptir.

İkinci uyarı, ittifak sisteminin doğasına ilişkindir. NATO ve Ukrayna üzerinden kurulan çerçeve, uluslararası ilişkiler literatüründe alliance theory kapsamında değerlendirildiğinde, klasik bir **güvenilirlik (credibility) sinyali** üretmektedir. Trump'ın dalgalı ittifak politikası, müttefikler açısından "abandonment risk" (terk edilme riski) algısını artırırken; Charles'ın söylemi bu riski dengelemeye yönelik bir **normatif sabitleme girişimi**dir. Mesaj açıktır: ABD'nin ittifak yükümlülüklerini araçsallaştırması, yalnızca Avrupa güvenliğini değil, küresel caydırıcılık mimarisini de aşındırır.

Üçüncü uyarı, ekonomik güç kullanımının doğasına yöneliktir. Dijital hizmet vergisi üzerinden yükselen tarife tehditleri, geoeconomics literatüründe tartışıldığı üzere, ekonomik araçların stratejik baskı enstrümanına dönüşmesini ifade eder. Charles'ın "hukukun üstünlüğü" ve "öngörülebilir ekonomik düzen" vurgusu, bu tür tek taraflı ekonomik zorlamalara karşı açık bir karşı çerçeve sunmaktadır. Bu noktada Londra'nın pozisyonu nettir: transatlantik ekonomik ilişki, güç asimetrisine dayalı bir pazarlık alanı değil, kurumsal kurallarla yönetilen bir karşılıklı bağımlılık sistemidir.

Dördüncü uyarı, liderlik tarzı ve siyasal estetik üzerinedir. Beyaz Saray'ın "TWO KINGS" söylemi ile Charles'ın çoğulcu müzakere vurgusu arasındaki karşıtlık, personalist leadership ile kurumsal demokrasi arasındaki gerilimi görünür kılar. Bu bağlamda Charles'ın mesajı örtük değil, yapısaldır: kişiselleştirilmiş iktidar anlayışı, kısa vadede iç politik mobilizasyon sağlasa da uzun vadede devlet kapasitesini ve uluslararası güvenilirliği erozyona uğratır.

Beşinci ve daha stratejik düzeydeki uyarı ise, küresel çatışma hatları ve güç projeksiyonuna ilişkindir. Özellikle İran bağlamında açık bir hizalanmadan kaçınılması, Birleşik Krallık'ın ABD dış politikasına otomatik eklemlenme stratejisinden uzaklaştığını gösterir. Keir Starmer hükümetinin çizgisiyle uyumlu olarak bu yaklaşım, literatürde strategic autonomy olarak tanımlanan bir yönelime işaret eder. Bu durum, transatlantik ilişkilerde hiyerarşik değil, daha yatay ve müzakereye açık bir denge arayışını yansıtmaktadır.

Bu çerçevede Charles'ın Trump'a verdiği mesajlar, diplomatik incelikle gizlenmiş olsa da içerik olarak son derece serttir ve beş temel eksende toplanabilir:

- **Kurumsal denge olmadan güç meşru değildir.**
- **İttifaklar pazarlık konusu değil, güvenlik mimarisinin omurgasıdır.**
- **Ekonomik güç keyfî değil, kurallarla sınırlandırılmalıdır.**
- **Kişiselleşmiş liderlik, stratejik güvenilirliği zedeler.**
- **ABD'nin tek taraflı güç kullanımı, müttefikleri stratejik özerkliğe iter.**

Sonuç olarak bu ziyaret, yüzeyde bir "özel ilişki" teyidi gibi görünse de, derin yapıda Washington'a yönelik açık bir **stratejik çerçeve çizme girişimidir. Londra burada ilk kez bu kadar net biçimde şunu ima etmektedir: ABD, MEVCUT ÇİZGİSİNİ SÜRDÜRÜRSE, TRANSATLANTİK SİSTEM "LİDER-MERKEZLİ" BİR YAPIDAN "ÇOK MERKEZLİ VE DAHA ÖZERK AKTÖRLERİN BULUNDUĞU" BİR DÜZENE EVRİLECEKTİR.**

Faydalanılan Kaynaklar:

Adler, E. (1997). Seizing the middle ground: Constructivism in world politics. *European Journal of International Relations, 3*(3), 319–363. https://doi.org/10.1177/1354066197003003003

Fearon, J. D. (1997). Signaling foreign policy interests: Tying hands versus sinking costs. *Journal of Conflict Resolution, 41*(1), 68–90. https://doi.org/10.1177/0022002797041001004

Gökçekuyu, E. (2023). A constructivist reading of state morality in international relations. *İstanbul Aydın Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 15*(2), 169–185.

Guisinger, A., & Smith, A. (2002). Honest threats: The interaction of reputation and political institutions in international crises. *Journal of Conflict Resolution, 46*(2), 175–200. https://doi.org/10.1177/0022002702046002002

Howlett, B. (2026, April 29). A steady hand across the Atlantic: What King Charles' address signals for UK–US relations. *Politics UK*.

Ikenberry, G. J. (2018). The end of liberal international order? *International Affairs, 94*(1), 7–23. https://doi.org/10.1093/ia/iix241

Keohane, R. O. (1984). *After hegemony: Cooperation and discord in the world political economy*. Princeton University Press.

Kirchner, S. (2021). *A geoeconomic alliance: The potential and limits of economic statecraft*. United States Studies Centre.

Lake, D. A. (2009). *Hierarchy in international relations*. Cornell University Press.

Mearsheimer, J. J. (2014). Why the Ukraine crisis is the West's fault. *Foreign Affairs, 93*(5), 77–89.

Moravcsik, A. (1997). Taking preferences seriously: A liberal theory of international politics. *International Organization, 51*(4), 513–553. https://doi.org/10.1162/002081897550447

Nye, J. S. (2004). *Soft power: The means to success in world politics*. PublicAffairs.

Özertan, S. (2024). Uluslararası ittifakların dinamikleri: Altyapısal bir perspektif. *Fenerbahçe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 4*(2), 184–199.

Reuters. (2026, April–May). Coverage of King Charles III's U.S. visit and UK–US relations. *Reuters News Agency*.

Risse, T. (2000). "Let's argue!": Communicative action in world politics. *International Organization, 54*(1), 1–39. https://doi.org/10.1162/002081800551109

Schelling, T. C. (1960). *The strategy of conflict*. Harvard University Press.

The Associated Press. (2026, May 2). Analysis of U.S. judicial-executive tensions under Trump administration. *AP News*.

The Policy Edge. (2026, January 15). World Economic Forum report: Geoeconomic confrontation identified as top global risk for 2026.

Ünlü, H. (2024). Deterrence in inter-state communication: International signaling strategies. *Erciyes İletişim Dergisi, 11*(2), 441–459.

Vinjamuri, L. (2026, May 1). King Charles III's extraordinary U.S. visit and implications for transatlantic relations. *Chicago Council on Global Affairs*.

Walt, S. M. (1987). *The origins of alliances*. Cornell University Press.

Wendt, A. (1999). *Social theory of international politics*. Cambridge University Press.

Prof. Dr. Murat KOÇ / Çağ Üniversitesi Bölgesel Güvenlik Çalışmaları Uygulama ve Araştırma Merkezi